2) reverti. MAH. 2. 1046.: ने ’दन् त्वया शक्यम् पुरम् गेतुङ् कथञ्चन । उपावर्तस्व कल्याणि; R. Schl. II. 55. 11.: उपावृत्ते मुनौ तस्मिन्·

c. आ praef. परि reverti. MAH. 3. 10074.: पर्यावर्तते ऽऽश्रमाय·

c. आ praef. वि dilabi, dirimi, dividi (*auseinandergehen*). SA. 5. 108.: पन्था व्यावर्तते द्विधा· Dissolvi, perire. MAH. 3. 11259. 11260.: धर्मो व्यावर्तते पुनः । धर्मे व्यावर्तमाने तु लोको व्यावर्तते पुनः । लोके क्षीणे क्षयं यान्ति भावा लोकप्रवर्तकाः· — *Caus.* evertere. MAH. 3. 12447.: धावतस् तस्य … ऊरुवातविनिर्भग्ना द्रुमा व्यावर्तिता इव· TROP. RAGH. 15. 7.: परम् … व्यावर्तयितुम् ईश्वरः; UR. 90. 10.

c. आ praef. सम् 1) convenire. MAH. 3. 16282.: तेषु हरीन्द्रेषु समावृत्तेषु सर्वशः· 2) ad finem perducere, perficere, absolvere. MAH. 1. 3256.: समावृत्तव्रतन् तम्· — समावृत्त qui absoluto studio a praeceptore dimissus est. AM. 7. 10.: गुरोस् तु लब्धानुज्ञः समावृत्तः; MAN. 3. 4.

c. उत् se erigere, extumescere. RAGH. ed Calc. 7. 56.: उद्वृत्तम् इवा ’र्णवाम्भः (ed. Stenzl. उद्धूतम्). उद्वृत्त TROP. effrenatus, dissolutus. MAH. 1. 1718.: उद्वृत्तं सततं लोकं राजा दण्डेन शास्ति वै· — *Caus.* evertere, destruere. MAH. 3. 13608.: मुखजेना ’ग्निना क्रुद्धो लोकान् उद्वर्तयन्न् इव·

c. उप adire, appropinquare. MAH. 1. 3850.: तम् एव मनसा ध्यायन्त्य् उपावर्तत् सरिद्वरा· 2) reverti. MAH. 1. 7821.: अभ्यनुज्ञाय कौन्तेयम् उपावर्तन्त·

c. नि P. A. 1) interire, occidere, evanescere, cessare, desinere. SA. 5. 73.: निवृत्तश्च दिवाकरः; 81.: शिरोरुजा निवृत्ता मे; SU. 2. 22. 24.: निवृत्तयज्ञस्वाध्याया प्रणष्टनृपतिद्विजा … निवृत्तकृषिगोरक्षा … भूर् बभूवो ’ग्रदर्शना; MAH. 1. 2137.: न निवर्तेत् क्रतुर् मम; MAN. 10. 77. 78. 5. 89. निवृत्त finitus, transactus, praeteritus. N. 6. 4.: निवृत्तः स स्वयंवरः; R. Schl. II. 52. 28.: चतुर्दशसु वर्षेषु निवृत्तेषु· 2) reverti, redire. SA. 5. 19.: निवर्त गच्छ सावित्रि; 25. 27. 38.: निवर्त; N. 10. 20.: निवृत्तहृदयः पुनर् आगम्य; MAH. 3. 785.: ना ’हत्वा तन् निवर्तिष्ये पुरीन् द्वारवतीम् प्रति; DR. 8. 58.: निवर्तस्व; 59.: न न्यवर्तत· 3) se abstinere, *c. abl.* MAN. 5. 49.: निवर्तेत सर्वमांसस्य भक्षणात्· *Absol.* MAH. 2. 1720.: द्यूतप्रियश्च … समाहूतो न शक्ष्यति निवर्तितुम्· 4) recedere, desistere, *c. ablat.* MAN. 1. 53.: स्वकर्मभ्यो निवर्तन्ते; R. Schl. II. 78. 24.: न्यवर्तत तदा रोषात्· 5) versari, esse. N. 10. 15.: एवन् तस्य बुद्धिर् दमयन्त्यान् न्यवर्तत· — *Caus.* 1) facere ut quis revertatur. SA. 5. 60.: निवर्तयित्वा सावित्रीम्; R. Schl. II. 73. 22.: निवर्तयिष्यामि वनाद् भ्रातरम्· 2) avertere, arcere. SU. 2. 1.: निवर्त्य तपसः; MAH. 2. 1770.: निवर्तयिष्यति त्वा ’सौ; R. Schl. I. 58. 24.: दैवम् पुरुषकारेण निवर्तयितुम् अर्हसि· 3) ad finem perducere, perficere, conficere. R. Schl. I. 42. 25.: यज्ञन् निवर्तयामास·

c. नि praef. प्रति reverti. MAH. 1. 6941. HIT. 19. 15.

c. नि praef. वि 1) interire, occidere, cessare, desinere. BH. 15. 5.: विनिवृत्तकामाः· 2) reverti. MAH. 3. 8451. 3) se avertere, recedere, desistere. BH. 2. 59. — *Caus.* 1) facere ut quis revertatur. R. Schl. II. 82. 17. 18. 2) abolere, abrogare, dissolvere, irritum facere. MAN. 8. 165.: तत् सर्वं विनिवर्तयेत्·

c. नि praef. सम् reverti. A. 10. 34.: ते युद्धे सन्न्यवर्तन्त; R. Schl. II. 45. 2. — *Caus.* arcere. MAN. 4. 16.

c. निस् exoriri, fieri, effici. MAN. 7. 61.: निर्वर्तेता ’स्य यावद्भिर् इतिकर्तव्यता नृभिः (schol. कर्म ज्ञातं सम्पद्यते); RAGH. 17. 18.: कर्मनिर्वृत्तैः … फलैः· MAH. 1. 4067.: विवाहे निर्वृत्ते· — *Caus.* 1) procreare, producere. MAN. 1. 31.: मुखबाहूरुपादतः । ब्राह्मणङ् क्षत्रियं वैश्यं शूद्रञ्च निरवर्तयत्· 2) perficere, peragere. RAGH. 14. 7.: अभिषेकम् … निर्वर्तयामासुः; 3. 33. 11. 30. MAN. 3. 122.

c. परा reverti. MAH. 3. 11721.: स तान् दृष्ट्वा परावृत्तान्·

c. परि 1) circumagi, circumverti, circumversari, ambire, ambulare, huc illuc incedere. HIT. 36. 7.: चक्रवत् परिवर्तन्ते सुखानिच दुःखानिच; A. 10. 33.: रथसहस्राणि